

ПРОТОКОЛ

№ 3170

гр. София, 19.09.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 26 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аделина Иванова

при участието на секретаря Мариела П. Миланова
и прокурора Й. П. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Аделина Иванова Частно наказателно дело № 20221100203138 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:05 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЯТ Н. В. Н. се явява лично, доведен от затвора в гр. София.

Началникът на затвора – гр. София се представлява от ИНСПЕКТОР Т.Г., упълномощена, съгласно представена заповед.

В залата се явява и адв. К.К. – определен от САК за служебен защитник на осъдения.

ОСЪДЕНИЯТ Н.: Желая да ме представлява в производството определеният от САК служебен защитник.

С оглед на горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА адв. К.Г.К. – САК за служебен защитник на осъдения Н. В. Н. по настоящото дело.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СНЕМА самоличност на осъденото лице:

Н. В. Н. – ЕГН *****, роден на **** г. в гр. Горна Оряховица, българин, български гражданин, грамотен, неженен, осъждан, с основно образование.

СЪДЪТ разясни правата на процесните страни в настоящото производство.

ОСЪДЕНИЙТ Н.: Разбрах правата си. Няма да правя отводи.

Отводи не се направиха от процесните страни.

ИНСПЕКТОР Г.: Представям, във връзка с дадени разпореждания от съда, справка за остатък от изтърпяване на наложеното наказание от страна на осъдения Н., както и доклад - становище за проведено психологично изследване от 14.09.2022 г. и план за изтърпяване на присъдата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приемат.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА с прочитане на депозираната молба на осъдения Н. В. Н. за постановяване на условно предсрочно освобождаване.

Прочете се.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства представените от СЦЗ документи, а именно актуална справка за изтърпения срок на наложеното наказание към дата 19.09.2022 г., доклад от 14.09.2022 г., становище за психологично изследване от 14.09.2022 г. и план за изпълнение на присъдата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото и всички приложени по делото писмени документи, ведно със затворническото досие

на осъдения.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, отчитайки липсата на допълнителни доказателствени искания от процесните страни и тъй като служебно не намери за нужно събирането на доказателства в настоящото производство, приема делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че молбата следва да бъде оставена без уважение. Налице е първата предпоставка - да е изтърпяно повече от поливаната от наложеното наказание, но подкрепям виждането на затворническата администрация, че не е налице втората кумулативна предпоставка, а именно данни за поправяне на лицето в рамките на пенитенциарното заведение.

За мен е изключително важно това, че в доклада на затворническата администрация се сочи, че лицето счита присъдата си за несправедлива и завишена, не приема изцяло отговорността за своето поведение, както и не разбира в пълна степен причинените вреди. Това означава, че няма изградено социално поведение все още и социална търпимост към правата на другите. Това нещо следва да бъде поправено. Също така не са изпълнени до край заложените от затворническата администрация в плана за изпълнение на присъдата стъпки. Рискът от рецидив също е доста висок и като цяло има какво още да се работи с този затворник.

Молбата е голословна и бланкетна. На практика единствените доказателства са от затворническата администрация. Това, че има някои предпоставки, това не означава, че молбата е основателна като цяло. Нямаме само права, има и задължения.

ИНСПЕКТОР Г.: Началникът на затвора изразява отрицателно становище, тъй като осъденият е на територията на затвора по настоящата присъда от 20.04.2020 г. Отпреди това е изтърпяна част от друга присъда,

приведена по чл. 68 НК. За двете години престой в местата за лишаване от свобода рискът от рецидив е намален едва с 2 точки и на фона на високите стойности – от 91 на 89, това е незначителна редукция. Дефицитите по проблемните зони не са преодолені. Заложени са в настоящия план на присъдата основни зони като отношение към правонарушението и умение за мислене. Към момента лицето търпи присъдата си при първоначално определения „строг“ режим, т.е. за 2 години пенитенциарната система не е започнала да се прилага и изпълнява. Рискът от вреди за обществото е висок. Регистрирани са три дисциплинарни нарушения в рамките на една календарна година, което не говори за положителни резултати от водената корекционна дейност. С това планът на присъдата не се изпълнява, целите на наказанието не се постигат и моля да оставите молбата на осъдения без уважение.

АДВ. К.: Моля да уважите молбата по следните съображения:

Първо, видно от доклада на затвора и посочено изрично в закона – чл. 439а, спортните постижения са ясно доказателство за обществено полезни прояви, които в случая са заложени в доклада от затвора, като е участвал в последното първенство в затвора по бокс и се е отличил с победа. Следва да посочим, че тези дисциплинарни наказания са назад в миналото и в психологическия доклад ясно личи, че престоят в затвора му причинява дълбок психологически дискомфорт, съответно е отбелязано и здравословни реакции на този стрес. В нормални обстоятелства всички бихме казали, че това е нормално, но обстоятелствата са далеч от нормални, предвид ситуацията, в която цялото общество се оказа последните две години и мисля, че тя беше достатъчно тежка за всички нас, навън от затвора, камо ли за хората, които са били вътре в него през това време. Не мисля, че оставащите седем месеца биха могли да повлияят позитивно, даже обратното – биха могли да нарушат дори минимални позитивни промени, които са настъпили в неговата личност, като предсрочното му освобождаване за мен би било, първо, едно поощряване след тежкото изпитание, което е един престой в затвора, особено по време на пандемия, и второ, видно той има желание да се интегрира в социума, предвид заложеното в него, че той изпълнява съвестно възложените му задължения. Доста от присъдата, предвид краткия размер на общото наказание всъщност е преизчислено като работни дни, което сочи, че

осъденият има изградени трудови навици, което го пише изрично в психологическата оценка и смятам, че е нужно съдът да поощри затворника, макар и в заключението да е посочено, че има малък прогрес. Аз мисля, че процесът ще е засилен особено от едно условно предсрочно освобождаване. Другият доклад, който е психологическият, сочи, че няма риск от рецидив, така че двата доклада от затвора всъщност си противоречат един на друг и това може да се види в документацията. Единият казва „има риск“, другият казва „няма риск“, което не мисля, че дава висока стойност на оценката. Мисля, че съдът би следвало да уважи молбата, да поощри осъдения, за да видим една качествена промяна и интеграцията му в социума.

ОСЪДЕНИЙТ Н.: Осъзнавам вината си и съжалявам за извършеното от мен деяние. Моля да уважите молбата ми за условно предсрочно освобождаване.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ Н.: Моля да уважите молбата ми за условно предсрочно освобождаване.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ на тайно съвещание и след провеждане на същото постанови своя съдебен акт.

Съдът, след като се запозна с приобщения по делото доказателствен материал и след като отчете доводите на процесните страни отбелязва следното :

Производството е по реда на чл.37 – чл.440 НПК и е образувано по повод депозирана молба от осъдения, лишен от свобода Н. В. Н. с отправено искане за условно предсрочно освобождаване, съобразно закрепената за това възможност в чл.70 ал.1 т.1 НК.

В днешното с.з. в хода на съдебните прения процесните страни излагат подробни съображения в подкрепа на защитаваната от тях теза, които съображения са отразени по-горе в съставения протокол, поради което е излишно тяхното преповтаряне.

Молбата се явява процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с изявен правен интерес, предопределен от факта на изтърпяване по настоящем на наказание ЛСВ.

Въз основа на приложените материали се установява по безспорен начин обстоятелството на изтърпяване от страна на молителя на наложеното му наказание ЛСВ за срок от 4 години при първоначален строг режим – същото е наложено по НОХД № 8168/16г. по описа на СРС с постановена на 10.06.19г. Присъда , влязла в законна сила на 27.11.19г. за извършено престъпление по чл.198 ал.1 пр.1 НК. В следствие и в нарочно производство по реда на чл.306 ал.1 т.1 НК по НЧД № 62/20г. на СРС горното наказание е кумулирано с наложени на лицето наказания по други три дела, а именно по НОХД с №№ 4770/18г., 8223/18г. и 8714/18г., всичките по описа на РС гр.София – в тази вр. и на осн. чл.25 ал.1 вр.чл.23 ал.1 НК с протоколно определение на СРС от 12.10.20г., влязло в законна сила на 28.10.20г., е определено ефективно изтърпяване на общото най-тежко наказание ЛСВ за срок от 4 години при ПСР.

На 20.12.19г. осъденият Н.Н. постъпва в СЦЗ за изтърпяване на първоначално наведено в изпълнение на осн. чл.68 НК наказание от 4 месеца, наложено по НОХД № 9/14г. на РС – гр.Елена, което реално изтърпява до 20.04.20г. и от тази дата започва изтърпяването на определеното общо най-тежко наказание 4 години ЛСВ.

При така събраната и приета от съда доказателствена съвкупност и във вр. със законово регламентирани в чл.70 ал.1 т.1 НК предпоставки за УПО, констатира, на първо място, че безспорно е налице първата от тях, свързана с времевата продължителност на изтърпяване на наказанието. В частност, съгл. горната норма към днешна дата осъденото лице е изтърпяло не по малко от 1/2 от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“, а именно изтърпяно е общо 3 години 4 месеца и 18 дни, от които фактически 2 години 10 месеца и 29 дни и от работа – 5 месеца и 19 дни при оставащи за изтърпяване 7 месеца и 12 дни.

На следващо място, Съдът намира, че не е налице другата кумулативно предвидена предпоставка, а именно достатъчно доказателства за окончателното поправяне на осъденото лице или поне за необратим процес в

тази насока. В тази вр. Съдът съобрази приобщените писмени доказателствени източници, а именно документи от съдебната администрация на пенитенциарното заведение, където осъденото лице търпи наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ с изразено актуално становище за неговата личност, както и съдържащите се в личното му затворническо досие № 1084/2019г. писмени материали, в частност, първоначалният доклад, изготвен на 16.01.2020г. и периодичните Експертни психологически заключения (съответно от 15.01.20г. и от 24.03.21г.), както и представените в днешното с.з. писмени доказателства. На тази доказателствена база се установява, че в рамките на продължителния времеви период на фактическо изтърпяване на наложеното наказание осъденият Н. има както наложени дисциплинарни наказания, така и предоставени награди – касае се за три отделни наказания за допуснати дисциплинарни нарушения на режимните изисквания и предоставена една награда. Установява се и фактът на проявени определени трудови навици и стремеж за завършване на образование.

Следва обаче да се отчете и липсата на значителна промяна в първоначално идентифицираната стойност на риск от рецидив, който първоначално е в размер на 91 точки, а по настоящем е занижен на 89 точки, като корекции са претърпели зоните досежно правонарушението и образование и обучение. Рискът е в рамките на високия такъв, като липсата на промяна за продължителния период на изтърпяване на наложеното наказание за съда е показателно, че и от служителите на пенитенциарната администрация в затвора в гр. София не са констатирани доказателства за надхвърлящо обичайното и изискуемо се добро поведение от лишения от свобода осъден, при изпълнение на наказанието му „Лишаване от свобода“ в затвора в гр. София. Именно такива, обаче, са необходими, за да обусловят намаление на стойността от риска на рецидив, респ. които да сочат към възможност за УПО, поради започнат процес на поправяне, който за целите на УПО трябва да бъде не само започнат, а и вече необратим такъв. Такова е и становището на Началника на затвора в гр. София, а и това на служителите на пенитенциарната администрация, пряко работещи и имащи впечатление от осъденото лице. В представеното по делото становище от И „СДВР“ изрично е изложено, че стойността на риска от рецидив все още не е значително променен и е в рамките на високите стойности на скалата. Осъденото лице все още не приема отговорността за своето деяние, омаловажава последиците от

собственото си поведение, не разпознава своите проблеми и не притежава изградени умения за законосъобразното им разрешаване, т.е. липсват обективни данни за налични трайни поведенчески промени, можещи да обусловят по категоричен начин извода за изпълнение в цялост на целите на наказанието, изискуеми съгл. разп. на чл.36 НК. При горните съображения и в доклада по реда на чл.155 ал.1 ЗИНЗС, а и в становището на Началника на Затвора - гр.София е акцентирано на необходимостта от продължаване на корекционния процес, с оглед подобрене на констатираните дефицитни зони, налични към настоящия момент.

Гореизложените заключения в становищата на пенитенциарната администрация не само че не се опровергават, а и се потвърждават от наличните в личното затворническо досие на осъденото лице писмени доказателствени източници, които Съдът също прецени внимателно на тази плоскост.Тук се имат предвид най-вече данните за съдебното минало на настоящия молител, който въпреки налаганите му наказания с постановено по реда на чл.66 НК отложено изтърпяване, нарушава условията на условно осъждане, предопределило привеждане в изпълнение на наложените условия наказания.Горното следва изрично да се отчете, доколкото институтът на условно осъждане по чл.66 НК е изключително близък и сходен по правна същност и последици с института на УПО съгл. чл.70 НК. Т.е. изложеният факт кореспондира на горните изводи за липса на промяна в субективните възприятия на осъдения в насока обективизиране на законосъобразно поведение.При тези данни Съдът намира, че следва да бъдат кредитирани с доверие становищата на затворническата администрация, тъй като същите са еднопосочни, обективни и съответстващи на останалите събрани по делото доказателства, които в своята съвкупност по категоричен начин мотивират извод за липса на императивно изискуеми по чл.70 ал.1 НК предпоставки за постановяване на УПО. Последното изисква обективирани прояви на осъденото лице, които да сочат, че поведението му чувствително нахвърля това на обичайното и дължимо законосъобразно такова, в условията на легитимна изолация от обществото в пенитенциарното заведение.

На последно място и в отговор на изложените в днешното с.з. защитни възражения за настъпила личностнова позитивна промяна у осъдения, който регистрира определени спортни постижения в периода на изтърпяване на наложеното наказание и поради това му се следва „поощрение“, според

защитата, съдът отбелязва, че действително се установява фактът на проявена спортна активност от страна на осъдения Н., но регистрираните в тази вр. постижения не могат да се оценяват приоритетно пред констатираните и то нееднократни дисциплинарни нарушения. Налице е правота в становището на защитата, че действително прогресът следва да се поощрява, но тази хипотеза е обхваната от законово предвидения специален ред по ЗИНЗС за предоставяне на награди на съответното осъдено лице, а наличието на спортни постижения не презумира задължително и поправяне на лицето, като в случая подобно превъзпитание не е налице, с оглед установения висок риск на рецидив.

Воден от гореизложеното и на основание чл.440 ал.1 НПК и чл.70 ал. 1 НК,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Н. В. Н., с ЕГН ***** , за постановяване на условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наложеното му с протоколно определение по НЧД № 62/2020г. по описа на РС – София едно общо, най-тежко наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 4 години при първоначален „СТРОГ“ режим.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и/или протестиране в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд – гр. София, по реда на Глава XXII.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:50 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____